

Victor Charon

ÁKASHA KRÓNIKA

A Beszélő Fény krónikájában való olvasás tankönyve
Az F.H.R.C. mesterképző tanfolyamának titkos vezérfonala

Tartalomjegyzék

Bevezetés	2
A mentális kondenzátor	5
A hipofízismirigy	9
A tobozmirigy	11
A két misztériumszerv összefüggése	13
Technikai részletek	14
Pozitúrák	14
Az ősi univerzális szimbólumnyelv	17
Láthatatlan világok szellemi tevékenysége az emberi agyon keresztül	19
Az Ákasha kettős abc-je	22
Szimbolikus tendenciák felvétele	24
Az első misztikus gyakorlatok	25
A legalkalmasabb gyakorlópozitúra	26
Időpont és időtartam:	28
Irányított meditáció	28
A Magasabb síkok hullámhossza	29
Az Ákasha-praxis területe	31

Bevezetés

Ha évezredek távolából szemléljük az emberi szellem fejlődéstörténetét, úgy látjuk, hogy a kultúra történetének nagyjai valami különös képességgel rendelkeztek, ami egy tekintetben élesen megkülönbözteti őket kortársaiktól. A nagy bölcsek, vallásalapítók, misztikusok, adeptusok és mesterek mintha egyetlen összefüggő láncot alkotnának. A mód, ahogyan az egészen nagyok a világot és az emberiséget szemlélték, meglepő módon egyező a legtávolabbi földrajzi koordináták szülőiteinél. Az egyiptomi Thot taníthatott volna Indiában, Lao-Tse Görögországban, Akhenaton a legtisztább kereszténység előhírnöke, Buddha praktikus morálja csak kevésbé különbözik a későbbi katolikus rendek erkölcsi szabályzatától. De más tekintetben, tanaik felépítésében is sok hasonlóság van a nagyok elgondolásai között. Egy szempontból viszont nemcsak hasonlóságról, hanem teljes azonosságról beszélhetünk. Ez a kozmikus-univerzális koncepció, mely az emberi történéseket eredetükre, az abszolút jelenre vezeti vissza. Ennek a módszernek követésében csodálatra méltó biztonságot árulnak el.

Valami csalhatatlan ösztönnel tapintanak rá mindenkor a lényegre, s a mellékést félre söprik. Néha a titkos hagyományokat képviselik, ősi rendek nevében szólnak, a láthatatlan hierarchia vezetőinek üzenetét hozva, máskor minden felismerhető előkészítés nélkül készen ugranak a cselekvés színpadára, anélkül, hogy ellenőrizni lehetne, honnan veszik azt, amit tanítanak. A méltóságteljes magatartás, a fenséges komolyság és beszédük meggyőző ereje az igazi tekintély, amelyre támaszkodnak, s mégis óriási a hatás, amit tesznek. Irodalmi tevékenységük általában csekély, néha semmi. Lao-Tse késői öregkorában néhány tucat strófaból álló vékony könyvecskét írt Tao Útjáról, s azután "elment úgy, hogy senki sem hallott felőle többé". Mások még ennyit sem írtak, hanem tanításuk tanítványaik tollán öröklődött tovább. A mesterek legtöbbje magas kozmikus koncepciókat tárt tanítványai belső köre elé, de ezek annyira szokatlanok voltak, hogy a tágabb nyilvánosság semmit sem értett meg belőlük, mégha a mester kedvenc tanítványai időnként kísérletet is tettek ezeknek az ezoterikus doktrínáknak a terjesztésére. Ezért a nagy tanítók tanítása úgyszólván szabályszerűen megcsönkítva, hiányosan, elenyésző töredékeiben került az utókor tudomására. Amit ma az ezoterikus

tudomány Thot, Akhenaton, Lao-Tse, Pythagoras, Buddha, Mózes, Krisztus és a többiek tanításából tud, az életművüknek nem egészen a tizedrésze. Az igazi tanok nagyobbik része a mesterek környezetében felnevelkedett tanítványok titkos körében, vagy az általuk alapított ezoterikus társaságok kezében maradt, s ezek örökítették tovább azokat, a legszigorúbb titoktartási fogadalom biztosítéka alatt.

A titkos hagyományokat vizsgálva arra a megállapításra kell jutnunk, hogy a nagy adeptusok mindegyike az életet összes jelenségeivel és tudnivalóival együtt értékelte, s az eredeti tan ezért a Bios minden jelenségére kiterjedt. Ez annyit jelent, hogy bár a mesterek nagyobb nyilvánosság előtt elutasították bizonyos metafizikai, vagy tudományos problémák tárgyalását, belső köreikben ugyanezeket a témákat egész tudásuk felhasználásával, részletesen ismertették, s álláspontjukat világosan kifejezésre juttatták.

Például Buddha a laikusok számára tartott beszédeiben lényegtelennek nyilvánítja a világ kezdetére s a végső fogalmakra vonatkozó tanokat, a Buddhizmus titkos tanításait tartalmazó sutrák ellenben részletes kozmogóniát adnak. Mások hasonlóképpen korlátozzák kinyilatkoztatásaik terjedelmét nagyobb nyilvánosság előtt, de a tanítványok feljegyzéseiből kiderül, hogy az elmondottaknál sokkalta többet tudtak, s elgondolásuk rendszerint az egész megismerhető Kozmoszt átölelte. Az is kiviláglik ezekből a titkos feljegyzésekből, hogy a mesterek valami különleges – és vélhetőleg csak adeptusok számára hozzáférhető -forrásból merítettek. Ennek a mibenlétéről azonban még legkedvesebb tanítványaiknak sem nyilatkoztak.

A módszer, amellyel az örök jelen törvénykönyveiben és krónikáiban olvastak, vélhetőleg velük született. Ha a világ kezdetéről, a titkos kozmogóniáról, a mágia tanairól beszéltek is néha, az ősforrás kulcsait hűségesen megőrizték. Nyilván nem tartották képesnek tanítványaikat azok használatára, vagyis arra hogy, ezt a legnagyobb misztériumot felfedjék. Csak sokkal későbbi forrásokból, Indián keresztül tudtunk meg valamit arról, hogy miben állt ennek a mindentudó krónikának a lényege s mi az az út, melyen keresztül minden korok bölcsei eljutottak az életadó forráshoz. Nem régen, a Vízöntő-korszak előestéjén váltak ismeretessé az Akasha krónikára vonatkozó ind tanítások.

Ezek szerint úgy látszik, hogy kortársaink újra és újra megfejtették a nagy Titkot, s azon keresztül magas kozmikus koncepciók váltak végre ismertté.

Az adeptusok, akik ezt a nagy feladatot végrehajtották, most sem voltak beszédesebbek a technikai részleteket illetően, de ma, a Vízöntő-korszak kezdetén kedvezőbb helyzetben vagyunk, mint évszázadokkal ezelőtt. Amit valaki a közelünkben felfedezhetett, azt egy másik ember is megteheti. Erről a korszak szignifikátora és patrónusa, Uránusz kezeskedik. A nyilvánosságra került részlettudás mennyisége igen nagy, s a töredékekből aránylag könnyen rekonstruálható az egész. Egybeesik ez azzal a körülménnyel is, hogy a titkos társaságok, melyek a Beszélő Fény krónikájára vonatkozó hagyományok őrzői, újabban más utasításokat követnek, mint azelőtt, s a technikai utasítások, melyek hivatva vannak az Ákasha krónikában való olvasás képességét kifejleszteni, most fenntartás nélkül közölhetők az arra érdemesekkel.

Ez a kis kézikönyv a Fraternitas Hermetica Rosae Crucis mesterképző tanfolyamának vezérfonala. A benne lefektetett anyag évezredekken keresztül mint Manuál Secretorum hagyományozódott a Rend vezetőiről azok utódaira. Tisztában vagyunk azzal, hogy a feladatok, melyekre ezek a titkos hagyományok köteleznek nagyok, s a vállalkozás, melybe ennek a titkos kézikönyvnek fordításával és tolmácsolásával kezdünk, hálátlan. Valószínűleg csak kevesen lesznek, akik a benne foglalt egyéni munkát elvégezhetik, még kevesebben azok, akiknek szellemi érettsége elegendő lehet az ezzel járó súlyos problémák megoldásához. De akadtak olyanok kortársaink között is, akik erre képesek voltak, s a Vízöntő-korszakban még többen lesznek, akik az elődök példáját követik majd.

Ez a körülmény és egy másik távolabbi cél, amelyről bővebbet jelenleg nem mondhatunk, úgy véljük, igazol bennünket ennek a munkának megírásában s abban, hogy a titkos tradícióknak ezt az utolsó, legnagyobb misztériumát is leplezetlen formában tárjuk az okkult világ tudást szomjazó neofitái elé.

1947. Szűz havában

Wictor Charon

A mentális kondenzátor

Ákasha az Ősanyag, a hipotetikus világeéter legfinomabb felfogásmódja. Az eredeti ind elgondolás szerint már semmilyen anyagi állaga nincs. Jelenvalóságát csak azon tendenciájából lehet létezőnek venni, hogy minden tapasztalatot feljegyez, magába raktároz. Ez az állag, amelyet csak jobb szó híján nevezünk állagnak, az ind tradíció titkos krónikája, amely hűségesen megőriz minden elhangzott szót, minden eseményt, minden valóságos, vagy elgondolt formát. Benne felhalmozódnak és örökre konzerválódnak egykori civilizációk, fajok, történelmi és prehisztorikus események emlékképei. De nemcsak a Kozmosz néhány tízezer éves ismeretanyagát tartalmazza, hanem a Biosz, a filogenetikus fejlődés időszakait, a fajok és élőlények eredetét, az ásványi, galaktikai létezés elsődleges ismereteit is. Az élet - ahogyan ezt a modern tudomány is tudja - minden valószínűség szerint nem földi eredetű. A kozmikus porral földünkre érkező, távolabbi rendszerekből származó spórák az élet első hordozói. A plazma, különösen pedig a csíraplazma olyan összetételű, hogy nagy valószínűséggel következtethetünk azok földön-kívüli eredetére. /Arrhenius és Raoul Francé./ Mindaz, ami földünkön léte szökkent és kivirágzott, legyen az élőlény, növény, vagy ásvány - már előzetesen idegen, távoli tejútrendszerek testének anyagát képezte, s a sugárnyomás közvetítőerejével, térruhában vándorolt planetárról planetára, míg a Földre eljutott. Az ásványi részek, a spórák és anabiotikus csírák magukkal hozták szülőhelyük egész kultúrájának történetét. Az ősi keleti tanok szerint egyetlen planetáris spóra tartalmazza származása helyének egész történetét, civilizációja lényegét, tudománya, eredete és pusztulása emlékképeit.

A tattwák tanában az Ákashának nincs elektronikus felépítése. Ennyiben túlmegy a magas fizika anyagkonceptióján, amely nem más, mint a hullámmozgás és a vibráció elektrodinamikai képlete. A korszerű fizika atom- és elektronelmélete eltünteti az anyag állagát, amennyiben pusztá mozgássá, energiává redukálja azt. Az ezoterikus tradíció ezen túlhaladva azt állítja, hogy az elektronok mögött is van az anyagnak állaga, ez azonban energetikai úton már nem határozható meg. Most anélkül, hogy a hermetikus kozmogónia már másutt ismertetett doktrínáiba elmélyednénk, röviden meg kell határoznunk, mit értünk hát Ákasha alatt. Nos, - Ákasha,

illetve az Ősanyag már nem anyag, de még nem szellem. Ákasha a híd a szellem és az anyag között, amely mind a két dolog tulajdonságaival rendelkezik, s a lényegében rejlő törvényszerűségeknél fogva, a kozmikus spirálmozgás útján megjelenhet, mint fizikai valóság vagy mint idea. Tehát még egyszer kiemelve, az ősi fényesszencia anyaggá sűrűsödhet, s matériává, vagy szellemmé szublimálódhat, s akkor lelki potenciává lesz. Más szóval: az Univerzumban csak egyetlenegy szubsztancia létezik. Amit mi korlátozott agyunknál fogva egyszer anyagnak, máskor szellemnek érzékelünk, az egy és ugyanaz a dolog, két oldaláról szemlélve. Azt már előbb elmondottuk, hogy az Akasha minden tapasztalat megőrzője. Ehhez még hozzátehetjük, hogy - miután a tér és idő csak illúzió, nincs jelentősége olyan fogalmaknak, mint az "atom", vagy a "nap", és semmi lényeges különbség nincsen a Kozmosz alsó, vagy felső végtelensége között. Egyetlen atom is magában foglalja az egész általunk ismert és nem ismert Univerzumot, mint ahogy planéták nemcsak a makrokozmoszban, hanem testünk sejtjeiben is keringenek. Ennek a körülménynek a felismerése az Analógia törvény, amely az egész Kozmosz alappillére és összekötő hídja. Amelyik percben egy kutató - legyen az fizikus, biológus, csillagász, vagy a hermetika neofitája, - ráeszmél erre, megszületik benne az ősök kozmikus öntudata s lehetővé válik számára, hogy speciális előkészületek után olvasson az Ákashában. A Kozmikus Öntudat, amelynek megszerzése ma minden igazi ezoterikus társaság neofitájának célja, valamikor, néhány tízezer évvel ezelőtt általános tulajdona volt a földet benépesítő intelligens népeknek. Erről a korszakról és tudatállapotról beszélnek a hindu Puránák, az egyiptomi Izisz-Ozirisz legendák, a Gilgames-eposz és a többi, szándékosan elleplezett ősmítosz. Ezeknek a mítoszoknak tulajdonképpeni értelméről, jelentőségéről és a módról, ahogyan azokat olvasni kell, már beszéltünk az F.H.R.C. mesterképző tanfolyamának egyes fejezeteiben, a Misztikus Út c. munkában s egészen részletesen a Hermetikus Kozmogóniában. A részletekre itt nem térhetünk ki, azonban utalunk arra, hogy titkos hagyományaink szerint a Kozmikus Öntudat elvesztése a paradicsomi bukás szimbólumának értelmével függ össze, s hogy ezek szerint a Harmadik Szem elsatnyulása, csökevény nivóra való süllyedése s a nagyagy és halántéklebény ezt követő előtérbe kerülése okozta az emberi fajták látókörének beteges elszűkülését.

A nagy adeptusok és mesterek minden korban mentesek voltak ez alól a

gyengeség alól. Ösztönösen, vagy mesterek útmutatása nyomán képesek voltak arra, hogy a normális körülmények között fejletlen tobozmirigyét és a pituitáriumot vérellátáshoz, ezen keresztül pedig maximális fejlődéshez juttassák. Ezáltal a magasabb szellemi képességek, melyek az előbb említett szerveknek az élet-tani tevékenységéből adódnak, hamarosan kifejlődtek s életútjuk egy pontján abba a helyzetbe jutottak, hogy tetszés szerint használhatták kozmikus állampolgárságukat, s a misztikus filogenezis örökigazságai olvashatókká váltak számukra az Ákasha krónikában. És itt rátérhetünk arra a pontra, amely fejezetünk elején áll - a mentális kondenzátorra.

Ennek a gondolatnak meghatározása egészen a rádiókorszakig nem volt lehetséges, mivel a fizika nem ismert szerkezetet, amellyel az agnak eme működési képességét meg lehetett volna magyarázni. Ugyanis az emberi agyban minden elcsökevényesedés ellenére, mind-máig megmaradt az a szerv, amely képes a kozmikus múlt emlékeinek felszínre hozatalára. Ezen tevékenysége közben olyan működést fejt ki, amely a rádió kondenzátorának funkciójára emlékeztet, amikor segítségével távoli állomást állítunk be, de egyúttal a transzformátor szerepét is betölti. Az audioncső maga az agy, pontosabban a tobozmirigy, a szükséges energiát pedig a vitális elektromosság mikrohullámai adják. A Mentális Kondenzátor transzformátor is, mivel a kozmikus, vagy egyéni múlttapasztalatai már a rezgés, az elektromos vibráció halmazállapotában vannak. A körülmények itt olyanok, mint a lemezfelvételnél és televíziónál. A korábban felvett zenedarab megszólaltatható, ha a lemez rezgés-engrammjait a tű és a membrán újra hangokká transzformálja. Ez a transzformáció a televíziónál éppúgy, mint a rádiónál, elektromos úton megy végbe.

Az elmúlt életek és fényévek távolában lezajlott események hasonlóképpen jelen vannak az agy sejtjeiben, a csíraplazmában, a kozmikus porban, az idegen világrend-szerekből érkező spórák atomszerkezetében, de más halmazállapotban, elektromos ismeretek formájában. Ezeket előbb hullámhosszuk szerint behangolni, azután transzformálni kell. A kondenzátor és a transzformátor készen vannak az agyban, csak - képletesen szólva - "néhány drótot kell szigetelni, s egy pótelemet beszerezni."

A Mentális Kondenzátor üzembe helyezése, illetőleg életre keltése a titok kulcsa. A glandula pineális és a vele egyenrangú pituitárium krónikus

vérszegénységben szenvednek, azokat élettani stimulusoknak, mégpedig tervszerűen ismétlődő stimulusoknak kell kitenni, hogy a csökevényes szervek új életre ébredjenek. Tudnivaló, hogy a rudimentárius szervek mai mély fekvésükből s erőtlenségükből már nem kelthetők olyan intenzív életre, mint régen. Az átlagembernél is elérhető azonban oly mértékű felelevenítés, ami céljainkra elegendő. A glandula pineális és a pituitária Atlantiszban a mágia szerve volt. Egyes örökletesen visszaütő, vagy pedig éppen kivételes egyéniségeknél előfordulhat, hogy a mirigyek szokatlanul fejlettek. Ilyenkor már gyermekkortól fogva mágikus képességek lépnek fel s az illető élete csodák sorozata lesz. Tagadhatatlan, hogy a két misztikus szervnek bármely, mégoly kismértékű kifejlesztése is mágikus erők automatikus színrelépésével jár. Ennek megvannak a veszélyei és morális kockázata is. A veszélyek ismerete azonban a neofitánál ezen a fokon már elfogadott, az erkölcsi törvényt megsértésének következményeit pedig a tanítvány az Ákashában való olvasás első eredményeként láthatja.

Az elmondottakból kiviláglik, hogy a Mentális Kondenzátor üzembe helyezése két tényezőtől függ:

- 1. Gondoskodni kell arról, hogy a fejlődésben visszamaradt szervek biológiai úton rendszeres vérellátáshoz jussanak;*
- 2. Pszichikai gyakorlatokon keresztül el kell tanulni a transzcendentális világ szimbólumnyelvét. Behatóan kell a kozmikus problémák lényegével foglalkozni, megszerezni mindazokat a spirituális kellékeket, amelyek az Ákashá olvasásában szükségesek lehetnek.*

Az 1. pont alatti követelmény mindössze annyi fáradságot ró ránk, hogy a nap bizonyos szakában meghatározott időt töltsünk az Egyiptomi Kabbalisztikus Yóga embriópozitúrájában, vagy más alkalmas, illetve egyénileg könnyebben keresztülvihető jóga-tartásban, ezáltal az agy fontos részei fokozottabb vérnyomás alá kerülnek, s a misztikus mirigyek fejlődése elindul.

Itt természetesen mester, vagy adeptus közreműködése szükséges!

Az agy vérellátásával, a két okkult miriggyel összefüggő minden manőver veszélyes, s az ezzel kapcsolatos gyakorlatokat csakis a legnagyobb szakértő személyes utasításai alapján szabad végezni, különben a legsúlyosabb következmények léphetnek fel. Kiemelendő, hogy amit a tudomány a tobozmirigy és a pituitarium működéséről tud, az mindenkit óvatosságra kell, hogy készítsen. A két említett mirigynek az ősi, okkult

működésekén kívül még más fontos élettani funkciója is van, s a gyakorlatozás folyamán elkövetett hiba, vagy kilengés ezeken keresztül súlyosan megbosszulhatja magát. A következőkben adott gyakorlatok csakis a pszichikai tréninggel összekötve ártalmatlanok, pusztán biológiai alapon nem gyakorolhatóak.

Hogy azonban mindezen figyelmeztetések ellenére a dolgoknak vaktában neki ne mehessen senki, röviden leírjuk, mit tud az élettan a két misztikus mirigy működéséről.

A hipofízismirigy

Másnéven glandula pituitaria

1. Előlebensyének kivonata sietteteti a mellékvese fejlődését és fokozza annak tevékenységét, serkenti a thiroid-mirigy, a csíráképző mirigyek működését és a hormontermelést, ezenkívül óriásnövést, vagy akromegáliát idézhet elő.

2. Hátsó lebensyének kivonata növeli a vérnyomást, csökkenti a pulzusszámot, izomkontrakciót hoz létre, különösen a belek perisztaltikus mozgását erősíti és az uterust szabályozza, amiért mint abortív szer is használatos /pituitrin/. Egyidejűleg szabályozza a vér cukorellátását is. A glandula megbetegedése /pl. tumor/ általános elhízásra vezet.

Koppány írja: "Az agyfüggelék hormonjai irányítják a szilárd vázrészek, főképpen a csontrendszer fejlődését. Mi történik akkor, ha e mirigy működése túlnő a rendes határokon? Ha fiatal korban történik ez a szerencsétlenség, mikor a csontosodás még nincs befejezve, akkor az egész csontozat és vele együtt az egész szervezet szinte korlátlan növekedésnek indul. Ilyenformán valódi óriások jönnek létre. De ha felnőttebb korban következik be a fokozott agyfüggelék-működés, akkor nem az egész szervezet, hanem csak egyes csontok: így az állkapocs, akar és lábszár fognak kóros módon megnagyobbodni. Az agyfüggelék megcsappant működése viszont általános visszafejlődést, elhízást, a csírasejtek termelésének pangását és a nemi jelleg meggyöngülését eredményezi. Az elhízással párosult nemi tehetetlenség az agyfüggelék megbetegedésére vezethető vissza."

Az óriásnövés, a gigantizmus tehát a hipofízis túlzott működésének következménye. Tudjuk a Hermetika titkos hagyományából, hogy Atlantisz egy bizonyos periódusában az atlantidák mágikus kísérletezése

folytán óriás-fajok szaporodtak el a Földön, melyek kölcsönös háborúban pusztították, végül pedig kiirtották egymást. Ennek a kornak mellékei a külkopsz-építmények, a Húsvét szigeti bálványok és az akkor uralkodó fajhoz alkalmazkodó őskori állatgigászok: az ichtioszaurusz, plezioszaurusz, dinoszaurusz és a mammutok. Az őskor lemuriái és atlanti korszakában általában nagyobb volt az ember teste, a hipofízis tevékenysége pedig a mainak sokszorososa. A lemuriái ember, de még a későbbi atlantidai is szörnyűséges óriás lenne a homo sapienshez viszonyítva. Az óriás-növésnek és a titánfajok fellépésének különben a mágikus kísérletezésen kívül még más, asztronómiai okai is voltak. A Föld akkoriban a Taurus csillagkép egyik csillag-halmazának közeli gravitációs mezejébe esett /M. 1647/, és a környező csillagóriások ösztönző hatása mint rendkívüli inger hatott a szárazföldi fajták növekedésére az akkor még magas fejlettségű hipofízisen keresztül. Abban az időben a hermetikus hagyományok szerint a naprendszer többi lakott planétáin is óriásnemzedékek éltek. A Messier 1647-es csillaghalmaz 850.000 évvel ezelőtt kb. feleúton, féktávolságra volt naprendszerünkötől, 1.600.000 évvel előbb pedig közvetlen közelünkben tartózkodott.

A belső elválasztású mirigyekkel foglalkozó tudomány másik nagy szakértője: dr. R. C. Hoskins "The Tide of Life" c. művében ezeket a további részleteket adja meg a hipofízismirigyről:

"A pituitarium majdnem pontosan az agy közepén helyezkedik el. Súlya kb. fél gramm és 0,5 hüvelyk széles. Az állapotosság ideje alatt megnövekedik; ez az embrió anyagellátásával függ össze. Két részből áll, melyek egy-mástól fallal vannak elválasztva. Belső szerkezete rendkívül bonyolult. Az első és hátsó lebeny nem egyforma felépítésű. Az előlebeny mirigyszerű, s kiválasztási termékeket küld a vérbe. A hátsó lebeny kisebb az elsőnél, s működése a tudomány előtt még nem teljesen tisztázott. Vérellátása szűkös. Szerkezete részben ideg-fibrillum-okat, részben ganglionsejteket tartalmaz, amelyek - úgy látszik - az agy harmadik agykamrájával áll összeköttetésben. Az elülső lebeny a vérbe, a hátsó lebeny részint az előlebeny felé, részint visszafelé, az agyba küldhet hormont."

Jelenleg általában azt a mirigyvet tartják a legfontosabb szabályozóközpontnak, s úgy hiszik, hogy ez a személyiség kifejezője. A karakteralkat, a temperamentum, a filozófiai hajlam, a koncentráció képessége, a tudományos tehetségek, egyszóval minden intellektuális

vonás ennek a mirigynek összetételétől függ.

Úgy látszik azonban, hogy jelentősége még ennél is több, s minden élettani területre átnyúlik, mert elsődleges változások a pituitáriumban - változásokkal járnak a mellékvesében, a thyroidokban, a pankréaszban, a szexuálhormonokban és az egész endokrinszisztémában.

A hipofízis rendkívüli súlyát az a körülmény adja meg, hogy kétoldali kontrollszerkezet. Egyfelől hormonális, másfelől neurális funkciókat végez, illetve ezeket a tevékenységeket szabályozza." - "A hypothalamikus régióban a hipofízis körül olyan centrumok vannak elhelyezve, amelyek a zsírmetabolizmust, a vízellátást, a növekedést és a szexuális fejlődést regulálják."

Nemcsak a testre hatnak tehát ilyenformán, hanem az egész endokrin rendszerre, magukra a kisebb kontrollköz-pontokra is.

A tobozmirigy

A hipofízisnek kiegészítő szerve a hajdani harmadik szem csökevénye. A szintén központi fekvésű Glandula Pinális magasabban helyezkedik el, mint a hipofízis s ez az agy legrégebbi rétege. Embriológiailag az első uterin hónap végén fejlődik ki, mint úrt képező bemélyedés, az agytetőről. A pineális processzus később kitarul és zsákszerű struktúrát mutat, lebenyes kinövésekkel. A hetedik életévtől kezdve homokszerű anyag képződik a lebenyek körül kalcium és magnéziumfoszfátokból és karbonátokból. Ez az "agyhomok", melynek jelentőségével a tudomány nincs tisztában, rendkívül fontos szerepet tölt be. Hét éven alul teljesen hiányzik, úgyszintén nincs meg a született idiótáknál és az aggastyánoknál. Nyilvánvaló, hogy a foszfát- és karbonát szemcsék jelenléte az elméműködésével függ össze, mégpedig annak virágkorában. Hermetikus hagyományok szerint az agyhomok képződésének titka a mentális elektromosság hatása a környező anyagra. Ha az agyhomokot operatív úton eltávolítjuk, rövid idő múltán újra képződik. Ez a regeneratív funkció a képződő alkatrészek fontosságára vall. A magasabb én, az Isteni Ego, csak hétéves korban veszi teljesen birtokába a testet, azért áll be az agyhomok képződése éppen ekkor. Öregkorban az Ego már leépít, s lassan újra kihelyezi tartózkodási helyét az agycentrumból.

A tobozmirigy élettani hatásáról és szerepéről a tudomány kevesebbet tud, mint a hipofíziséről. Foa olasz bűvár eltávolította fiatal csirkék

tobozmirigyét s meglepetve vette észre, hogy erre az állatok nemi jellegei rohamosan kifejlődtek és általában korai nemi érettség lépett fel. Maguk a nemi szervek is erősen megnagyobbodtak. Más-résről klinikai megfigyelések is - melyeket főleg Marburg bécsi ideg orvos jegyzett fel - azt tanítják, hogy a korai nemi érettség oka a tobozmirigy megcsappant működésében van. Öt-hat éves kisgyermek nemi szervei óriási módon megnövekednek, a gyermek a felnőtt habitusát ölti fel, vágyak gyötrik és szellemileg koraérett. A gyorsvirágzásnak azonban gyors hervadás vet véget, s a gyermek hamarosan elpusztul.

Mindezekből az adatokból az derül ki, hogy a tobozmirigy belső váladékot termel, melynek szerepe a csíramirigyek idő előtti működésének megakadályozása, azok sakkbantartása. Ha működése megszűnik, vagy megcsappan, az ivarzás azonnal előtör.

Ezek lennének a két misztériummirigy élettani funkciói, s ennyit tud szerepükről a biológia. Természetesen ezek a tevékenységek csak kis részei a pituitária és apineális okkult szerepének. Jó azonban ismerni a mirigyek élettani működését, mert már ebből is világosan kiderül, micsoda félelmes erők vannak ennek a két ellenőrnek kezére bízva, s ez is egy okkal több, hogy misztikus praxisunkban a legnagyobb körültekintéssel járjunk el, mert a veszedelem, amelyben helytelen gyakorlás esetén forgunk, igen nagy. A szervezetben lappangó növekedési határ ma is bármikor áttörhető, s a túlzott vérellátás hiperfunkciót eredményezhet a két mirigy egyikében, ami akromegáliára s más, beláthatatlan bonyodalmaakra vezethet. A harmadik szem életre keltésénél tehát ajánlatos az előírásokat a legalaposabban betartani. Még jobb, ha szakértő mester vezeti a kiképzést. Elengedhetetlen, hogy a gyakorlást olyan valaki irányítsa, akinek biológiai-orvosi ismeretei megfelelőek, mert a gyakorlás során a szervezet háztartásában apró kilengések jelentkezhettek, amelyek jelzik a munka menetrendjében szükségessé váló változtatásokat. Minthogy a fejlődés egyéni, nem is lehet a vezérfonálban egyetemes érvényű utasításokat adni a gyakorlás időtartamára nézve. De bizonyos periódusokban erő-túlhalmozódások, pszichikai és mágikus hiperfunkciók is fellépnek, s ezeket rögtön a kellő módon tanácsos levezetni, kiegyensúlyozni. Itt is, mint a misztikus tréning más fajtáinál, pozitív és negatív ciklusok váltakoznak munka közben. Sohasem szabad a pozitív, vagy negatív töltést túlhalmozni. Ez végül is biológiai hiperfunkcióra vezetne.

A két misztériumszerv összefüggése

A Glandula Pinealisnak titkos összefüggését a hipofízissel csak kevesen ismerik és még az okkult irodalomban is igen ritka a Harmadik Szemre vonatkozó megbízható leírás. A hermetikus hagyományokban a tobozmirigy volt az első szem. Lemuriában, a cherubok leszármazottainak földjén, a tobozmirigy a mentális látás szerve, amely azonban nemcsak képek felfogására való, hanem egyúttal a szaporodás, testalkotás androgin forrása is. Atlantisban a látás és mágikus irányítás a Pituitáriára megy át. Az orgánum most az asztrálsíkkal áll összeköttetésben; az akarati, vágybeli, lassan kialakuló intellektuális funkciók szervévé alakul át. A változó körülmények, a fajok süllyedése, a planéta sorsát intéző egregórák irányítása mellett a felső mentális látás élettani központja elszakad az asztrálsíktól. Az ősi lemur kontinens pusztulása elégtelenné teszi a pusztán mentális szemléletet. A ritkább összetételű mentális anyag alkalmatlanná válik a fokozatosan lehűlő és ezzel sűrűsödő Föld felszínén az életfenntartására. Ez hozza létre az asztrális látás szemét. Egyidejűleg kifejlődik az érzékelés, a fokozottabb fájdalom és gyönyör átélésének képessége. Atlantisz bukása után a Föld még jobban lehül, s már az asztralitás szerve is elégtelen; most fejlődik ki a fizikai látás szerve, a pituitárium pedig követi elődje sorsát, s visszavonul a kemény agyburrok védelme mögé.

A tobozmirigy az ind antropológiában az ezerlevelű lótusz csakrájával egyezik meg, a pituitárium az orrgyöknél fekvő Adzsa-csakrával. A hermetika ezenfelül még a fizikai sík szervét is megadja, ami a már duális szempárban van jelen. Tehát mindent összegezve: a tobozmirigy a mentális szerve, a hipofízis az asztrálsík, a szempár pedig a fizikai síké. A mentális Glandula Pinealis még egységes, minthogy a nemek homogenitásának idejéből származik. A Pituitárium egységes, de már kettős tagozódású, mivel az atlanti korszak elején az ember még androgin-hermafrodita, később azonban követi a bekövetkező nemek kettészakadásának szimbolikus vonalát. A szempár már teljesen kettős, a Homo Sapiens duális természetének megfelelően. Az egyik szem pozitív, a másik negatív töltésű. Egyik az alsóbb asztrálsíkkal és feminin elemmel áll misztikus kapcsolatban, másik az alsóbb mentálissal és maskulin elemmel. A baloldal negatív, feminin, asztrális, a jobboldal pozitív, maskulin és mentális. A két szem, a pituitárium antennáján és a

Glandula Pineálison keresztül a titkos praxisban kiképzett neofita a három síkkal állösszeköttetésben. A három szerv a három hermetikus síkösszekötő hídja.

Technikai részletek

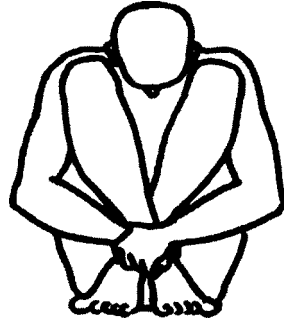
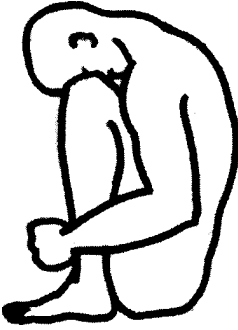
Ennyi élettani előzmény után rátérhetünk a harmadik szem életre keltésének biológiai gyakorlására. Mindenekelőtt állapotítsuk meg a gyakorlás akadályait.

Vannak olyan lelki tulajdonságú emberek, akik számára a gyakorlás túl veszélyes, sőt egyenesen kárhozatos. Ne fogjanak hozzá ehhez a munkához mindenekelőtt olyanok, akik magas vérnyomásban, érlemeszesedésben, krónikus fejfájásban, vagy komoly idegbajban szenvednek. Az agy és a gerincvelő bármiféle korai bántalma, sérülése, esetleges koponyaűri operációk előzménye, tumorok, Basedow-kór, meningitis stb. tiltják az életre keltés pozíciójának gyakorlását. Ellenben baj nélkül gyakorolhatnak alacsony vérnyomásúak /ha különben a fenti bajok egyikében sem szenvednek/, melankolikus temperamentumok, flegmatikusok, olyanok, akik fejfájásra különösen nem hajlamosak.

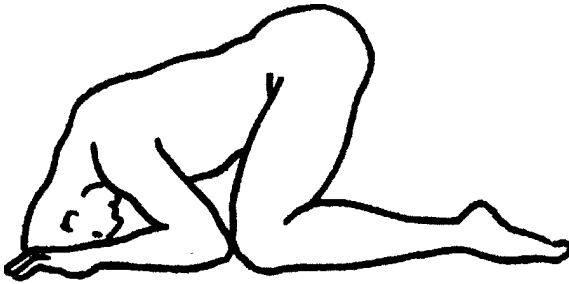
Speciális részletek tekintetében a vezető Adeptus útmutatásait vegyük figyelembe.

Pozitúrák

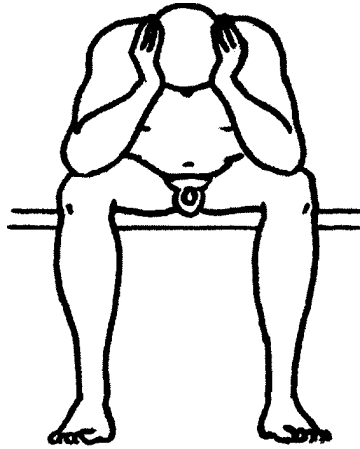
Az eső gyakorlat a már említett *embriópozitúra*, amelyet egyiptomi reliefeken tanulmányozhatunk. Ez abból áll, hogy a földön ülve, lábunkat felhúзва, összekuporodunk és fejünket térdünk közé vesszük, oly mélyen lehajtva, amennyire csak képesek vagyunk rá.

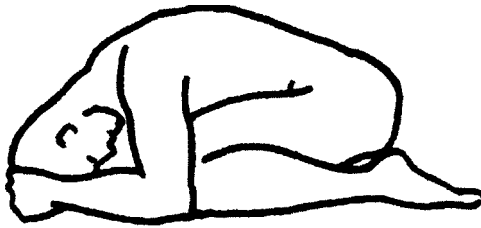
Mínthogy ezt a pozitúrát csak sovány és magas egyének vehetik fel, kevésbé hajlékony termetek számára máspozitúrák ajánlatosak. Ilyen mindenekelőtt: a *guggoló fej-támasztás*, ami egyszerűen abból áll, hogy térdelő helyzetben felsőtestünkkel előrehajtunk úgy, hogy a fejtető a földet érintse. A testsúly a felhúzott térden nyugszik. így:

Újabb gyakorlat az *előrehajlás*, amit pamlagon, vagy széken ülve gyakorolhatunk, széttárt lábbal, állunkat és homlokunkat két kezünkbe támasztva, miközben a fej könyökünk központi bázisára hajlik. Itt fontos, hogy az előrehajlás mély legyen, s a fej szilárd támasztékot kapjon. A kéz könyökben támaszkodik a székre s szilárdan körülfogja arcunkat.

Nehéz, de hatásos gyakorlat a *keleti arcfekvés*: magunk alá húzott lábbal, gyékényen ülve.

Amint látható, mindegyik pozítúra azt célozza, hogy az agy bizonyos részei nyomás alá kerüljenek, fokozottabb vérellátásban részesüljenek. Már az első néhány perc alatt érezni fogjuk, mint áramlik egyre több vér a fejbe. A nyomás, amelyet érzünk, nemcsak a véráramlástól van. Az agy fizikai helyzetének megváltozása gravitációs erőket is üzembe helyez, miáltal a koponyaüregben s az agyvízben úszó kranium előrenehazedik. A változott helyzet nyomást gyakorol a belső centrumokra s az elosztó szervek nagyobb mennyiségű vért és nyirkot préselnek keresztül a tekervények sejtközi állagán. Eközben a tobozmirigy és a hipofízis bővebb vértáplálékot kap, s a nap későbbi szakában végzendő misztikus tréning számára megteremtették a legkedvezőbb előfeltételeket.

Magától értetődik, hogy az előkészítő biológiagyakorlat, illetve kezelés csak hosszú évek múlva állítja be annyira az endokrin centrumokat, hogy magasabb mentális képességek lépjenek fel, s ezek állandósuljanak.

Gyakorlatilag lehetséges volna sokkal rövidebb idő alatt is eredményt elérni, de - amint láttuk - ezt a tréninget a súlyos veszélyek miatt nem szabad túlerőltetni! Naponta mindössze néhány percet tölthetünk ezekben a pozitívákban, kezdve 5 perctől, fokozva egészen 30 percig. Ezen túl azonban sohasem ajánlatos menni. Elég, ha naponta egyszer végezzük.

Ha gyakorlás közben úgy érezzük, hogy az agyúri nyomás nagyon erőssé válik, szédülni kezdünk, vagy fejfájás lépne fel, a gyakorlást azonnal fel kell függeszteni. Ha a nyomás csak kismértékű és nem elviselhetetlen, nem törődünk vele, hanem tovább maradunk a felvett pozitívában.

Bizonyos fokú nyomás - amint már mondtunk - elengedhetetlen, mert ez jelzi, hogy a biológiai erők meg-mozdultak és hatni kezdenek. Ilyenkor bizonyos fogásokkal, pl. azáltal, hogy halántékunkat két kezünk közé vesszük, kiküszöbölhetjük a feszülési érzetet. Ha a feszülés erre sem szűnik meg, vagy túl kellemetlenné válik, rossz a pozitúra, vagy túl mély az előrehajlás. Mindkét esetben mesterünkhöz fordulunk. A gyakorlás későbbi stádiumaiban megszűnik minden nyomás és feszülési érzet.

Az ősi univerzális szimbólumnyelv

A harmadik szem bizonyos fokú új életre keltése alapfeltétele az Akashában való olvasásnak. Felmerülhet a kérdés, hogy egyáltalán miért van szükség biológiai előkészítésre, s vajon az adeptusok mind alkalmaztak-e ilyen gyakorlatokat misztikus képességeik kifejlődése előtt? Erre a válasz az, hogy amennyire az okkult történelmet követni lehet, a nagy beavatottak minden korban kaptak bizonyos kiképzést, melynek lényeges része volt a tudatos, vagy ösztönös revitalizáció. Például az ókorban az óhéber próféták tudatosan az egyiptomi jóga embriópozitívájában gyakoroltak. Ez a szokás a vallásalapító Mózesztől származik, aki azt egyszerűen átvette egyiptomi mesterétől. Közismert a kínai jóga-meditáció szabályzat a messzemenő biológia előírásaival. Maga Buddha hét éven keresztül aszkéta életet folytatott, és a fizikai gyakorlatok minden válfaján átment megvilágosodása előtt, amely hétévvel gyakorlatainak megkezdése után állott be. Hasonló tudósítások maradtak fenn Pythagorusról - Hermes-Toth-ról is mint az atlanti jóga praxisának első leírójáról. Bárhova nézünk, bármelyik adeptust vesszük szemügyre az ókortól egészen az újkori látnokig: dr. Rudolf Steinerig, mindig azt látjuk, hogy a mesterek titokzatos gyakorlatokat végeztek, amelyeknek eredménye

a harmadik személtre ébredése volt. A gyakorlatok különféleségük ellenére is azonos eredménnyel jártak, s akár tudatosan, akár nem, biológiai stimulusokat vezettek keresztül az agy elcsenevészedett központjain. A beálló eredmények azonban csak olyankor adtak teljes képet, ha a tréninget magas erkölcsi fokon álló egyén a szellemi sikokon való meditációval kötötte egybe. Ezen a kiegészítő részen fekszik az Ákasha-olvasás művészetének zöme, melyhez kivételes szellemi tehetség, tudás, intelligencia és sokoldalúság szükséges. Mert a misztériummirigyek életre keltése önmagában csak a biosz mágikus energiáit dobhatja felszínre, a magasabb tudatállapotok rejtelseibe nem vezet be. Ezért a kiképzés mindig kettős. Kozmobiológiai és kozmozófiai. Csak ennek a két iránynak egyesítése adja ki az ősi atlanti ember: a Homo Mágus tudattartalmát s a még régebbi Homo Mentalis pszichikai élményeit. A biológiai faktorok fokozása elengedhetetlen, mert a jelenlegi gondolaterőnk elégtelen, a Homo Sapiens tudatának köre szűk, megismerő-képességének intenzitása alacsony. Az Ákasha engrammjainak megfejtéséhez pedig magas frekvenciára van szükségünk; a távoli kozmosz titánvilágaiból származó üzenetek megfejtésére rendkívüli képességeket kell kifejleszteni. A közönséges ember tudatának világossága gyertyafény az adeptus tudatának reflektora mellett. A kozmikus elme sokszázezer gyertyafény erejű reflektorok vetítőerejét igényli, úgyszintén a kozmikus öntudat. És az erő, a frekvencianövekedés önmagában még nem elegendő, mert ezenkívül a kozmikus üzenetek idegen, ismeretlen világnyelven vannak fogalmazva, tehát azt előbb el kell sajátítani, hogy értelmébe valaki behatolhasson. Az Ákasha azon a nyelven közvetíti tudósításait, amely a szellem őslétezésének világnyelve. A módszer szimbolikus, és az ősi ismeretek élő jelképei. Minél közelebb vagyunk a civilizáció kezdetéhez, minél régebbi korokra megyünk vissza, annál feltűnőbb, hogy a népek írása, nyelve, megnyilatkozási formája szimbolikus. A hieroglifák eredetileg élő képek átvitelei.

Az ősi kultúrember, az atlantida tudata mindenben élőképeket, sokdimenziós emblémákat látott. A képek magukban foglalták keletkezésük titkát, értelmét s jövőjüket. A gondolatok közlése is túlnyomórészt ideavetítésen alapult. Ez a fokozott képszerűség a mozgó, változó, folyamatos teremtés állapotában lévő formaalkotó tendencia a létesülés legnagyobb misztériuma, mely a halhatatlan ideák soha nem szünetelő tevékenységének következménye. Elképzelni, beszélni, vagy

teremteni - egyetlen fogalom volt a mágikus atlantida számára! Ugyanez a mód volt időtlen idők óta az Ószkozmosz általános nyelve. Ebből a forrásból sugárzódtak valósággá az Ákashából kilépve a megelőző Manvantarák tapasztalatai, s ez volt az, amit mint a fizikai lét célját, az ősananyag visszamaradt állaga Manu törvényeiként őrzött meg a későbbi örökké-valóságok részére.

Az ősi egyetemes szimbólumnyelv kulcsszavai azonban veszendőbe mentek az elállatiasodott ember számára. Noha az ábécét megőrizték a titkos hagyományok, minden neofitának újra meg újra meg kell tanulnia olvasni a természet könyvében. Az ábécén kezdve, egyszerűbb szavakat alkotva, később eljuthat az összefüggő mondatokig, s ha már elegendő gyakorlata van a nagy könyv ábráinak szemléletében, kezébe kaphatja a titkos krónika még nem közölt kötetét is.

Ennek az előkészítő tanulmánynak elvégzése alaposan próbára teszi a neofita türelmét és kitartását. A stúdium megköveteli, hogy testtel-lélekkel belemerüljünk az elmúlt világok eszmekörének jelképeibe. Az elemi útmutatás alapján tanulmányozni kell halott fajok vallástörténetét, régi mítoszokat, meg kell fejteni az istenek születéséről szóló hagyományok között rejlő magasabb értelmet. A régi világ szimbolizmusából magunkévá kell tennünk mindazt, ami hozzáférhető.

Akkor azután egy idő múltán, amely igen hosszúnak tűnhetik előttünk, minden természeti tárgyat, élőlényt, formát és cselekvést jelképnek fogunk látni. Az emberek tevékenységében örökéletű, személytelen tendenciák megnyilatkozását látjuk majd. De megelevenedik a lelketlen természet is, és a természeti erők játéka mint hatalmas elemi szellemek, démonok és cherubok élettevékenysége fog feltűnni. Ez az a pont, amikor érthetővé válik előttünk a nagy költő - Goethe - mondása:

"Minden földi dolog csak egy halhatatlan szimbólum, porba öltöztetve."

Láthatatlan világok szellemi tevékenysége az emberi agyon keresztül

Az ember agya különböző dimenzióvilágok állandókeresztműzésében áll. Mint ahogy a rádióhullámok szüntelenül átjárják testünket, lakásunkat, a legszilárdabb tárgyakat, bár erről normális körülmények között semmit sem tudunk, ugyanúgy a magasabb dimenzióvilágok is folytonos hullám quantumokat küldenek agyunkon keresztül, s ezt sem vesszük észre - mint

a rádióhullámokat - mert felvevőkészülékünk nincs ezekre a hosszokra beállítva. Amit hétköznapi nyelven túlvilágnak neveznek; ugyanabban a térben van jelen, ahol mi is tartózkodunk. A magasabb világok láthatatlan intelligenciái jelenlétünkben is teljes intenzitással folytatják intellektuális életüket, sőt mi több, az agy, a normális agy, fel is veszi jelzéseiket, de azokat a rejtjel ismerete híján nem értheti meg. Hasonló ez az idegennyelvű rádióközvetítésekhez, melyekben csak a szótagok szabályszerű ismétlődéseit vesszük észre, de értelmük elvész számunkra. Hogy ilyen szünet nélküli közvetítés folyik a magasabb síkokról, azt könnyű felfedezni, mert az emberi agy eredetileg mindkét világ - a látható és a láthatatlan - felfogására el van látva alkalmas szervekkel, s csak az egyik szerv túlzott pihentetése, nem-foglalkoztatása okozza, hogy az elcsenevészedik, s nehezen használhatóvá válik. Ha lehunyjuk szemünket, s néhány percig figyelmesen nézzük tudatunk vetítőtáblán a szemléletünk elé tóduló képeket, hamarosan feltűnik majd, hogy a színek, formák, képek és hangulatok váltakozásában bizonyos rendszer van.

Most nem beszélünk azokról az emlékképekről, amelyek mindennapi életünk reflexiói; ezeket elhanyagoljuk, engedjük elfolyjni. Hanem itt azokról az eleinte összefüggéstelen és szinte az álomvilág anyagaként előtérbe lépő alakulatokról van szó, amelyek a rendes tudattartalom száműzése után jelentkeznek. Színes felvillanások, geometriai formák, amelyek egymásba olvadnak, háromszögek, négyzetté változó háromszögek, sugárformák, melyeket körülírni is nehéz és egy igen terjedelmes, földi tudattal nem magyarázható kategória, ahol hiányzik minden lehetőség a megjelölésre. Ezzel egyidejűleg különleges hangulatok vonulnak át figyelő tudatunkon, és ezek a hangulatok a formák közeledtével lépnek fel, bár ezt csak később vesszük észre. Az egész szín- és formajátéknak olyan jellege van, mintha morse-jeleket, képtáviratokat szemlélnénk. Akinek van némi tapasztalata a televíziós közvetítés hullámzó képei körül, és látott már rögzített hullámtáviratot, az sok hasonlóságot fog felfedezni a belső tér formái, felvillanásai és a leadóállomások fénykvantumai között. Mint ahogy valójában nem is mások azok, mint idegen állomások hívójelei, közvetítései. A közlemények persze nem nekünk szólnak, máshová vannak szánva, de minthogy minden agy egyúttal két világ hídja, akaratlanul is felveszi az idegen állomások adásait. De a normális rádióközvetítés hullámai is keresztülhatolnak agyunkon s azoknak is van tapasztalható jele. Már nincs messze az idő,

amikor megtanuljuk agyunkat készülék nélkül is hullámhosszokra beállítani, s akkor a távoli jeladók műsora antenna és gép nélkül hallhatóvá, láthatóvá lesz számunkra. Jelenleg még igen nagy a különbség a fizikai hullámsáv és az agy mikrohullámai között. Valószínű, hogy ennél sokkal előbb fogjuk újra használni az agyról-agyra terjedő hullámokat. Ez a telepátia jelenségeiben máris gyakori eset. A magasabb világok közleményeit illetőleg még nehézséget jelent azok fajidegen nyelve s a homo sapiens erőtlensége, mellyel agyának kondenzátorait csak nehezen tudja szabályozni. Mert itt elsősorban arra van szükség, hogy újra üzembe helyezzük a mentális kondenzátor forgókorongját, amely egyedüli módunk a hullámhossz szabályozására.

.Már mondtuk, hogy az agy a tobozmirigyben egyúttal transzformátorral is rendelkezik. Ez le is fordítja az idegennyelvű szövegeket, illetve a szimbolikus formák értelmét saját nyelvünkön sugallja. Ez a képesség természetesen csak hosszas, éveken át tartó gyakorlás után fejlődik ki annyira, hogy az értelmezése világossá válik. A nagy adeptusok, próféták, látnokok, de a nagy tudósok és felfedezők is tulajdonképpen a mentális transzformátornak ezt a funkcióját hasznosítják. A nehézség főleg abban van, hogy bár az Ákasha megőrzi a múlt minden tapasztalatát, a természet legtitkosabb törvényeinek ismeretét és jövődő körvonalait. De ha a vizsgálat alá vett problémánk, vagy a hullámhossz túl távolról jövő, a kifejtés annyira idegenszerű lesz, hogy képtelenek vagyunk fogalomrendszerünkben elhelyezni. A kozmikus szöveg fordítása emellett azért igen pontos lehet. A harmadik szem elénk vetítheti egy idegen kultúra életét az Amerika-ködön túli csillagvilágok valamelyik planétájáról is, de az annyira szokatlan lehet, hogy nem tudunk vele mihez kezdeni. Pedig látóterünkben nagyon sok ilyen kép úszik. Ha jobban odafigyelünk, érzékelhetjük hogy a mindenütt jelenlévő és hozzánk legalább lelki alkatban némileg hasonló láthatatlan világ lényei állandóan ostromolnak bennünket gondolataikkal.

Noha képtelenség még csak megközelítő képet is nyújtani a közvetítő állomások számáról, a világrendszerekről, melyek agyunkon keresztül tevékenyek, mégis lehetséges néhány kategóriát megjelölni, amelyek tapasztalat szerint leggyakrabban érvényesülnek mentális rá-diónkon. Mint ahogy a rádió is - annak erőssége szerint- vannak állomások, amelyeket a készülék könnyebben vesz, az agy is jobban van beállítva a hozzánk lelki alkatban közeli síkok és világok közvetítésének vételére. Természetes,

hogy mindenkor lesznek individuumok, akik az itt megadott kereten túlléphetnek, de az átlag számára az itt ismertetett állomásoknál messzebből érkező hullámok csak tompítva s ezért élvezhetetlen formában, eltorzulva jönnek.

A legkönnyebben beállítható hullámsávok így következnek egymás után:

- 1. Az agy mikrohullámai élő személyek tobozmirigyén át kisugározza kommunikálnak. Ennél a módnál a beállítás az illető személyre irányított képzelőerő koncentráció útján történik.*
- 2. Az ember elhunyt rokonainak pszichikai hullámaival való kapcsolat tartás. Ez az elhunyt képének felidézésével jöhet létre.*
- 3. A láthatatlan világ magasabb hierarchiáinak tanítói, mesterek, archatok, risik hullámsávjával való kommunikálás. Ide csak az képes elhatolni, illetve az állíthatja be magát erre a hullámsávra, aki fejlődése során magas szintű beavatás birtokába jutott.*
- 4. A láthatatlan világ hiperkozmoszikus hierarchiáinak vezetői közötti monumentális planetáris nyelv szimbólumsávjára való rákapcsolódás, melyet csak adeptusok és mesterek képesek megfejteni, noha az üzeneteket és közvetítéseket normális emberi agy is felveszi.*
- 5. A Cherubok és Egregórák hullámhosszának használata. Ez az, amelyet a primitív gondolkodás korában Angeloi-nak, szárnyas őrzőknek neveztek el. Velük érintkezni a hagyományok szerint csak a legtisztább mentalitású individuum tud a misztikus elragadtatás extatikus látomásainak perceiben. Fejlődésük hasonló az emberiségéhez s létüket titokzatos kapcsolat köti össze az ember világával, minthogy a földhöz hasonlóplanéták létezése velük függ össze. Más szóval az ember a Cherubok és Egregórák leszármazottja, azok mélyre süllyedt, bukott változata. Az emberi fejlődés egyik útja visszavezet az Angeloi és Cherubok síkjára.*
- 6. Extragalaktikus planétaláncok civilizációinak hullám-hossza, melyből számtalan sok jelentkezik a kozmoszofiai meditáció folyamán.*
- 7. Magasabb dimenzióvilágok kereszt hullámai, a mostani agyrendszer felfogóképességének határán. Az innen érkező közvetítéseket csak a magas-fizika és hipergeometria bűvárspecialistái tudják értelmes formába rögzíteni. Legtöbb ember, még a legintelligensebb ember részére is azonban a hipergeometria vetületei, a tesszaraktok, a különleges tér-időegyenletek, felfoghatatlanok.*

Az Ákasha kettős abc-je

Miután a szellemi transzformátor nem minden - egyébként magas fejlettségű - értelemnél fejleszthető ki, illetve vitalitása technikai okokból már nem lehetséges, szükséges, hogy a problémát más oldalról is megközelítsük. Ugyanis nemcsak a jelképes engrammok belső megszólaltatása az egyetlen mód a kozmikus üzenetek meg-fejtésére. Ha a biológiai tréning, amely a harmadik szemet volna hívva új életre ébreszteni, élettani okokból keresztülvihetetlen, nem marad más hátra, mint a szimbolgiai analízis kerülőútja. Az agy felveszi a múlt, a jelen és a jövő szimbolikus tendenciáit s nincs okvetlenül szüksége interpretációra, ha az idegen nyelvet elsajátítjuk. Ákasha nyelve szimbolikus. A tapasztalati formák, a létesülés tendenciái, melyek az örök jelenből tér- és idővilágunk felé ágaznak el, dinamikai képletekben akkumulálódnak. Ezért a szimbolgia, minden szimbolgia leglényegesebb eleme, az erővonalak tana. Ezt az egyiptomi eredetű ezoterikus kulcsrendszert a "Misztikus Út" c. munkánkban részletesen ismertettük. Alaposabb tanulmányok céljából a neofitát oda utasítjuk. Nem mulaszthatjuk el azonban, hogy az elmélet főbb vonásait itt ne ismertessük, minthogy ez az Ákasha olvasásának ábécéje.

Az erővonalak tana azon a felismerésem alapszik, hogy minden törekvés elárulja mibenlétét és célját dinamikai működésének tendenciáiban. A megjelenési forma, amely lényegileg funkciójának vetülete, eltörülhetetlenül magán viseli származása bélyegét.

Az erők teljessége, túláradása minden szerves, vagy szervetlen formánál felfelé törekvést mutat. A jobbfelé haladás a jövendő, az evolúció, a balfelé sodródás a múlt, a devolúció jelképe. Létezik egy univerzális kozmikus grafológia, amely karakterismérveit az egész látható Kozmoszra, annak összes tárgyaival egyetemben átviszi. Ez az univerzális grafológia a láthatatlan, illetve csak energetikailag létező elképzelt világban is érvényes, minthogy a dolgok gyökere a láthatatlanban van. Az erővonalak tana a meditatív látás képterét négy zónára osztja fel. Egy felső, egy alsó, egy jobb és egy bal zónára. Ezenkívül számbavesz középpontot, perifériát és dőlésszöget. A képtér megfelelő részleteinek szimbolikus analógiáit átviszi az irányjelzés szellemi vonatkozásaira is. Pl. a felsőzóna jelképezi a szellemet, az Istenséget, a csillagos eget, az ideavilágot és rokonfogalmait; az alsó zóna az embert, állatot, szexualitást, alacsony származást, matériát, vele-járóival együtt; a jobboldali zóna a helyes törekvést, jövendőt, idő

múlását, nyilvánosságot, emberi, vagy szellemi közösséget, társas ösztönöket; a baloldali zóna a gátlásokat, antiszociális ösztönöket, sátáni elemet, múltat. A képtér központja az Én szimbóluma. Most a szerint, hogy valamely kozmikus szimbólum milyen zónába esik, fogunk annak tartalmára következtetni. Minden élő forma egy tökéletesen kifejező szimbólum, melynek külseje, testalkata a formák alakulásában kimutatja, milyen az azokat létrehozó erők lefutása. Vajon a metapszichikai energia akadályokba ütközik-e útjában és ha igen, elárulja-e, mi volt ez az akadály? Az erővonalak karakterológiájában az egyenes vonal:

akadálytalan kiélést jelent, a szaggatott:

és cikk-cakk vonal:

gátolt kiélést,

a hullámvonal

harmonikus, periodikus kiélést, illetve lefolyást.

A spirálok-aszerint, hogy jobb-, vagy balsodrásúak, életépítő: , vagy

anyagot lebontó, leépítő: hatásúak.

A spirálmozgás iránya mutatja, hogy az erők építő, vagy romboló természetűek-e. A jobbsodrású spirális a kozmikus ködképletektől kezdve a vérkeringésen keresztül, le egészen az atomvilágokig, az anyag építésének emblémája. Viszont a balsodrású spirális valamiféle módon mindig felbontja az anyagot. Kultúrák a balsodrású spirálmozgásban lévő ködrendszerek napjainak planétáin, a szublimálódás állapotában vannak. Itt minden az anyagtalanság, az átszellemiesülés, kiterjedés és szétszóródás állapotában van, azaz e felé tör. Jobbsodrású tejút-képletek napjainak planétáin viszont az élet a pikknózis, sűrűsödés, vastagodó anyagiasulás stádiuma felé igyekszik, mivel az e titáni rendszerben megvalósulásra

törekvő központi idea csak a sűrű anyagban tehet szert bizonyos, számára fontos tapasztalatokra. Lehetetlen itt az erővonal-karakterológia részleteire kitérni. Elég, ha megjegyezzük, hogy az elmondott elemek az ókori kultúrák hieroglifáinak alapját képezik. Ez az a kulcs, amelynek segítségével az extatikus látomások, az Ákasha szimbolikusképei megfejthetők.

Szimbolikus tendenciák felvétele

Az Ákasha-szimbológia azonban nemcsak formák térbeli elhelyezkedésének függvénye. A beszélő fény szimbólumai színesek, változóak, nem statikusak és megpillantásuk, átélésük alatt speciális hangulat effektusokkal járnak. Az Akashában szemlélt emblémák eredetük helyén több, mint háromdimenziósak. Ezért nincsen mereven lerögzíthető euklideszi formájuk, hanem éppúgy, mint a biológiai szerves formák, élnek, mozognak s egymásba átolvadnak. A háromszögnek az Ákasha magasabb dimenzióiban lehet négyzetvonatkozása is. Ebből a tekintetből véve, a kétsíkú hieroglifák elmerévített rendszere természetesen meghamisítása a valóságnak. Az Akashában szemlélt igazi képek nem vihetők át tökéletesen két-síkú ábrázolásba. Fontos részletek maradnak el, s az eredeti tartalomnak csak töredékét fejezi ki minden ezúton készült rajz. Mégis, miután a hieroglifarendszereket megalkotó adeptusoknak semmilyen más módjuk nem volt a szokatlan tudattartalmak átmentésére, meg kellett kísérelni a négydimenziójú világ élményeinek geometriai vetületekben való rögzítését. A dogmatizálás elkerülése különleges utasítások mellékelésével lett volna elkerülendő. Ezekben kihangsúlyozták, hogy a leírt dolgok csak magasabb látás útján szemlélve s ilyen látásra való kiképzés után érthetők meg igazi mivoltukban. A titkos praxis szutráinak eltűnése után persze feltartóztathatatlanná vált az, amit az adeptusok el akartak kerülni. A hieroglifa-rendszer megmerevedett s elvesztette magasabb kozmikus háttérét. Mindazonáltal a titkos utasítások továbböröklődtek az ezoterikus rendekben, s egyes kiválasztottak számára hozzáférhetőek maradtak. A szimbolikustendenciák felvételében és mentális rögzítésében nyert kiképzés után ma is, mint régen, megszólalnak a halott szimbólumok s a szemlélt asztrávilág különös tanokat hirdet. Hermetikus hagyományaink szerint a misztikus hieroglifafejtés lényege abban áll, hogy bármely tárgyat annak

erővonalaiban kifejezésre jutó tendencia értelmében tudunk emlékezetünkben rögzíteni. Ha ezt elértük, már csak az érzékfeletti hasonlóságok elemzésének képességét kell megszerezniünk, s egyetlen nyert kép köteteket fog elmondani nekünk érdeklődésünk tárgyának legfélteörzöttebb titkairól.

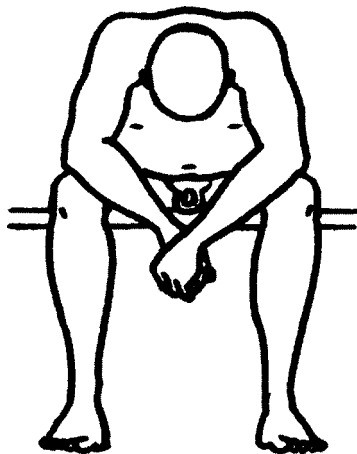
Az első misztikus gyakorlatok

A misztikus praxis első gyakorlata a misztikus csend megteremtése. Egész életünk nagyobbik fele a fizikai világ síkján zajlik le, s az ébertudat normális intenzitása az Ákashában való eredményes búvárkodáshoz nem elegendő. Mint ahogyan a járást, írást, olvasást és beszédet megtanuljuk, úgy kell elsajátítanunk a belső Kozmosznyelvét. A belső lelki Univerzum semmivel sem kisebb, mint a külvilág, de a közönséges tudat gyakorlatlansága azt jelentéktelen maggá zsugorítja azáltal, hogy éber állapotban soha nem látogatja. Legelső feladatunk tehát az, hogy ezt a csíraállapotban lappangó mikrokozmoszt önmagunkban kitágítsuk. Ez azáltal lehetséges, hogy figyelmünket rendszeresen a belvilágra fordítjuk, a külvilág felismerhető képeit pedig száműzzük. Hogy a belső kozmosz formaöltése minél zavartalanabb legyen, teljesen ki kell ürösíteni tudatunkat. A kiürösítés állapotában nem szabad minden képzetet eltaszítani. Csak azokat az ideákat és emlékképeket utasítjuk el, amelyeknek valamilyen vonatkozása van normális élettevékenységünkkel. Egyébként magasabb képzetek, Akashából származó formák részére nyitva tartjuk antennánkat.

A legalkalmasabb gyakorlópozitúra

Az egyiptomi ülés:

Ennél egyenes gerinctartással ülünk, támlásszékekben, két tenyerünket lefelé, térdünkre helyezve. A pózt leghelyesebb előzetesen Ozirisz, Chefred szobrain és felszentelt templomszobrokon tanulmányozni. Ez a pozitúra európaiak számára a legkevésbé megerőltető és ezért a legalkalmasabb.

Kondenzátor-beállítás:

Az agyi kondenzátor beállítása misztikus betűgyakorlatokkal veszi kezdetét, majd a fejlődés későbbi stádiumában hieroglifákra való koncentrációval folytatódik. Az évezredes pihentetés következtében a hullámvétel szabályozó el van "rozsdásodva", s annak mozgékonyá tételére hosszabb időn keresztül gyakorlatokat kell végezni. A betűgyakorlatok kétfélek lehetnek. Egyik az ősi egyiptomi kabbalisztikus Tarot-szimbológia 22 hermetikus hieroglifája. Ugyanennek van modernebb, latin átvitele, ez a Rózsakeresztes agyi gyakorlat része. Az utóbbi részletesen ismertetve van a szerző "Misztikus Út" c. munkájában. A Tarot-kártyák sok helyen használatban vannak, s azok megszerzése nem ütközik különösebb nehézségekbe. A meditációs gyakorlatok tárgya mindössze a 22 nagy Arkánum, a többi kártya ebben a rendszerben nem használható. A középkori Tarot-kártyákon egy héberbetű mellett, amely egyúttal szám is, szerepel a kártya neve s fölül egy hieroglifikus kép, vagy jelenet. A betű-szám-jelölés az eredeti egyiptomi hieroglifa átvitele, a képeket, sőt a felírást is alkalmilag sokféleképpen átdolgozták, megváltoztatták, míg végül az eredeti jelentőségére már alig lehetett ráismerni. Emiatt sokkal helyesebb, - amint ezt a kabbalisták is teszik, - pusztán a betű-számokat szemlélet tárgyává tenni. A hieroglifák később, a 22 örök-érvényű ideakomplexum értelmébe való behatolás után úgymint mindenkinél eredeti formájában vetülnek ki.

A betűgyakorlatok részletei különben igen elágazóak, s egyéenként sok, előre nem látható körülményt tartalmaznak. Ezért az elindítás leginkább

mester segítségével ajánlatos. Amennyire lehetett, eléggé alapos utasításokat közöltünk a már említett „Misztikus Út” c. könyvben. Először a betűkre koncentrálnak. Gyakorlatokkal nyugvópontra hozzuk biológiai funkcióink tempóját, azután a három hermetikus síkon behatolunk a betűk mögött rejlő ideák értelmébe, majd az egész komplexumot képpé sűrítjük, kivetítjük, s misztikus azonosulást hozunk létre a fogalom emblémája és az Énünk között. Ez a ráhangolódás, a tulajdonképpeni hullámsáv szabályozás, az antenna és az állomás beállítása.

Időpont és időtartam:

Mindig lehetőleg ugyanakkor, szabályos periódusokban gyakoroljunk. Eleinte elegendő 15 perc, később lassan felvisszük 30-40 percre. Semmilyen körülmények között ne gyakoroljunk azonban napi egy óránál többet! Extázisra hajlamos, misztikus egyéneknél előfordul néha, hogy az idő múlását nem tudja kontrollálni s mély önkívületben órák telhetnek el, míg az élmény véget ér. Ez azonban ritka eset, és spontán jelentkezésénél fogva nem tartozik a praxis menetéhez. Ilyen élményeket természetesen nem lehet és nem is szabad korlátozni, de a dologtermészetéből folyik, hogy csak kevesen lesznek, akik ezt a fokozatot elérhetik.

Általában inkább lassú a fejlődés menete, s a kezdőnek szüksége lesz minden energiájára és kitartására, hogy hosszú, gyakran monoton előkészítő időszakán keresztüljuthasson.

Írányított meditáció

Az Ákashában való olvasásra az irányított meditáció vezet. Az ezoterikus, illetve hermetikus kiképzés - ellentétben a többi keleti rendszerrel - nem a passzív szemlélődésre, hanem az akarat és a szellem által kormányozott elmélkedésre helyezi a fősúlyt. Magasabb síkokon, az Ákasha archívumának rekeszeiben s a láthatatlan világban ez a szellem közlekedésének egyedüli módja. Hogy valaki a láthatatlan világban tudatosan közlekedhessen, előbb megfelelő szerveket kell kifejlesztenie annak a síknak anyagából, amelyen tevékenykedni akar. De még ezelőtt be kell jutnia a sík, vagy régió kapuján, s a kapu kulcsa a szimbolikus hullámhossz. Ezért nem lehet eléggé hangsúlyozni a szimbológiában való kiképzés fontosságát. Elengedhetetlen és nélkülözhetetlen az összes

hozzáférhető szimbólum rendszerek tanulmányozása és ismerete. Külön kell tanulmányozni a hieroglifákat, a Kabbala szám-ábécéjét, a pythagoreusok geometriai idomnyelvét, a szám-mágiát, a teozófiai emblematicát, az ősmítoszokat, olyan könyveket, mint Verulami Bacon "Ancient Wisdom" c. monográfiája, a szanszkrit eposzokat, Tibet mágikusfestészetét, a Kyklhórok és mandalák tanát. Ugyanezzel párhuzamosan alapos ismeretekre kell szert tenni a biológiában, kémiában, mineralógiában, anatómiában, zoológiában, atomfizikában, általános fizikában, orvostudományban, antropológiában és csillagászatban. Egyszóval a misztikus és egzakt tudományok teljes fegyverzetével szerelendő fel az, aki a nagy irattáros: Ákasha kézíratait sikeresen kívánja forgatni. A kapott felvilágosítások, kozmikus üzenetek olyan távolságokból jönnek és annyira idegenszerűek lehetnek, hogy a pszichikai spektrál-analízisnek minden elérhető tudásra szüksége van, ha a különös látomásokra magyarázó analógiákat akar találni. Agyberendezésünk olyan, hogy csak azt képes felfogni, amire bármely távoli, de reálisan létező analógiát találhat a fizikai sík valamelyik birodalmában. Ezért nélkülözhetetlen a látók alapos előiskoláztatása a természettudományokban. Az ókor nagy adeptusai koruk egész tudásának birtokosai voltak. Amikor nem ez volt az eset, az átvett közlemény primitív, torz formát kapott a népproféta tolmácsolásában, melyet éppen ezért rendszeresen félreértettek.

A Magasabb síkok hullámhossza

A fizikai sík Ákasha-tapasztalatai energetikai figurákban, képsorozatokban jutnak kifejezésre; az asztrálsík érzelmi tartalmakat közvetít, a mentálsík magasabb ideákat testesít meg érzelmek nélkül, színek, erővonalak, szimbolikus figurák segítségével. Minden síknak jellegzetes színtónusa van. A fizikai síkon túltengenek a sötét, zavaros színek, az asztrálsík színei rakétaszerűen izzóak, főárnyalatuk mindig a piros, a mentálsík a halványasztell hűvös tónusait mutatja. A harmadik síktól felfelé egyre ritkul a spektrum, végül az ibolyántúli skála sugárzásaival láthatatlanná válik. Minél magasabb rezgésszámú a kozmikus lényeg, annál áttetszőbb, halványabb a színező képessége. Az ismert síkokon világrendszerek milliárdjai léteznek, melyek alapanyaga a sík alaptónusának anyagából épült. Ezekbe a régiókba csak akkor hatolhatunk be, ha transzcendentális

fiziológiánkat speciális gyakorlatok útján, megfelelő mértékben felerősítjük, s intellektusunkat annak a bizonyos síknak nyelvére állítjuk be.

Például az asztrálsík világi, melyek ugyanannyi tejútból és naprendszerből állanak, mint a fizikai sík hasonlórendszerei, mégis mind vörös alapszínűek, azaz érzelmi aláfestésűek. Nyelvük általában az érzelemátvétel, tudományuk a mágikus esztétika, vallásuk a művészet.

A mentális sík világi hasonlóképpen egy fokozattal magasabban, nyelvükben ideoszimboliztikusak, alaptónusuk hűvös, objektív, tudományos és spiritualizált. Nyelvük az ideák átvitele, tudományuk az absztrakt szimbólumok rendszere, vallásuk a transzcendentális geometria és felsőbb matematika.

Miután a fizikai sík az összes többi síkok keveréke, s abban időnként minden sík képviselői megszületnek, hasonlóságokat találunk mind a három régió összetételéből. Azok, akik a keleti ezotéria hét síkjának megfelelő hétsugarú elosztás valamelyikéhez tartoznak, rendszerint ma is lelki származásuk eredetének ideálját követik. Így az abszolút matematika és geometria tulajdonképpen a mentálsík öröksége, a művészet és a mágia az asztrálsiké. Ha ennek megfelelően behatolni szándékozunk valamelyik sík életkörébe, egész lelkivilágunkat át kell állítani a célbavett világzóna nyelvére. Ha az asztrálsíkról várjuk a választ problémánkra, a kérdést asztrális nyelven kell megszövegeznünk, viszont a választ is érzelmi tartalmakban fogjuk megkapni.

Ennek technikája abban áll, hogy bármely, bennünket érintő kérdést érzelmi töltésben jelenítünk meg, mire egyidő múltán meditációnkban ugyancsak érzelmi töltésben érkezik a válasz. Minthogy az asztrálsík mindenütt jelen van, térbeli irányítás nem játszik szerepet ennél a misztikus műveletnél.

A mentálsíkhhoz, vagy annak valamely speciális hierarchiájához irányított kérdést az ideoszimbológia nyelvére ültetjük át a gondolati kivetítés előtt. A problémát színekben, formákban, erővonalakban és tendenciákban fejezzük ki, s a felelet szintén ilyen titkosírás alapján jön majd. Itt már van térbeli elhelyezés, de külső irányítás csak abban az esetben, ha valamelyik galaktikai, vagy extra-galaktikai világsziget mentális hierarchiája felé küldjük azt. Ez a kozmozófia-praxis tárgya. Jól megjegyzendő, hogy a mentálsík lényétől az érzelmi elem idegen, s ezen a fokozaton érzelmeket nem vegyíthetünk szimbólumainkba. Ennek a szabálynak áthágása az

általunk vetített ideát ijesztően visszataszító, állati formában jeleníti meg ama sík lakói számára, s ez az egész művelet meghúását vonhatja maga után.

A három hermetikus sík hullámhosszain felül a neofitának, illetve itt már az adeptusnak, magának kell rájönnie a kulcsokra, amelyek célhoz vezetnek. Aki három alsósíkon már biztosan mozog éterikus, asztrális és mentális testében, az a láthatatlan hierarchia interkozmoszikus vezetőitől megkaphatja a további utasításokat magasabb síkok elérésére.

Az Ákasha-praxis területe

Mielőtt vezérfonalunkat lezárnánk, röviden meg kell tárgyalnunk, tulajdonképpen mi is az Ákasha-bűvár sajátos működési területe. Más szóval: mit lehet kiolvasni az Ákashából és mit nem?

Ilyen formában feltéve a kérdést, a lehetőségeknek persze nincs határa. Amint sok kutató állítja: Ákasha a kozmikus múlt univerzális történetének s a jövőnek tendenciákban összefoglalt lerakata. Minden, ami valaha bárhol volt, van és lesz - benne foglaltatik. Az örök jelenvalóságban, ami az Ákasha lényege, minden dolog eredeti, változatlan formájában van jelen, s innen van, hogy a jövő is kiolvasható.

Praktikusan azonban a látnok érdeklődési területe szerint, általános emberi szempontból, mindig csak bizonyos, hozzánk közelebb eső problémák magyarázatát kutatták a hermetikus bűvárok. Vannak az Ákashának regiszterei, amelyekbe nem hatolhatunk be, mert létezésükről nem is tudunk, s ha valamiképpen rájövnenk, mai pszichikai felépítésünk mellett hiányzanak a fogalmak azoknak a prekozmoszikus tartalmaknak rögzítésére. Azonban ilyen mérhetetlen távoli, prekozmoszikus mélységeknek is voltak bűvárai. Főleg Indiában a rishik és Tibetben a lámamesterek, a tsöd, az atlanti mágia adeptusai. Ezt a premanvantarikus tudást kutatták, s ez volt a vallása az ősatlantidáknak.

Mi ennél kevesebbel is megelégedhetünk. De kénytelenek is vagyunk, mert a bölcsek pszichikai ereje közülünk csak kevesek számára elérhető. Mindazonáltal egyik leghálásabb területe az Ákasha-olvasásnak éppen a kozmikus múlt. Az ind titkos kozmogónia hét teljes manvantara és hét pralaya-időszak emlékezetét volt képes feltárni és megörökíteni a Puránákban.

Ez az örökség a bölcsek emberfeletti erőfeszítéseinek eredménye.

Ugyancsak könnyű terület a természeti törvények, a látható fizikai sík mögötti energiák szemlélete. Ebben a tárgykörben az egyiptomiak, a kaldeusok s a hinduk egyaránt kiválótt nyújtottak. A terület azonban még távolról sincs kimentve, s ma a biológia és magasfizika zseniális elméi tevékenykednek rajta, jórészt öntudatlanul. A meglepő felfedezések, biotechnikai újítások túlnyomórészt innen származnak. A kutatók elmélyedő, speciális munkájuk által beállítják elméjüket a megfelelő hullámhosszra, s Ákasha egy idő múlva újabb részleteket ad ki a keresőnek.

Szisztematikusan csoportosítva, a következők volnának az Ákasha-bűvár legsajátosabb működési területei:

1. *A kozmikus múlt - a prekozmosz és kezdeti világok ismeretanyaga.*
2. *Az anyag keletkezésének misztériuma.*
3. *A lélek születése a világszellemből.*
4. *Az Istenség lényegének átélése.*
5. *Az isteni hierarchiák létrejötte.*
6. *A fizikai világ keletkezése.*
7. *A mikrokozmosz és makrokozmosz azonosságának tana.*
8. *Idegen világszigetek szerkezete és civilizációinak története.*
9. *Magasabb síkok élete és törvényei.*
10. *Dimenzióvilágok megismerése.*
11. *A múlt, jelen és jövő tetszés szerinti pontjainak felkeresése.*
12. *A kozmikus múlt alvilágába való leszállás amenti jógája.*
13. *Az énfelüli múlt története.*
14. *Az egyéni lélek premanvantarikus régiói.*
15. *A láthatatlan világ intelligenciáival, a cherubokkal és egregórákkal való érintkezés.*
16. *Az anyagban rejlő kozmikus képek emlékképek titkos tendenciáinak felszínre hozatala.*

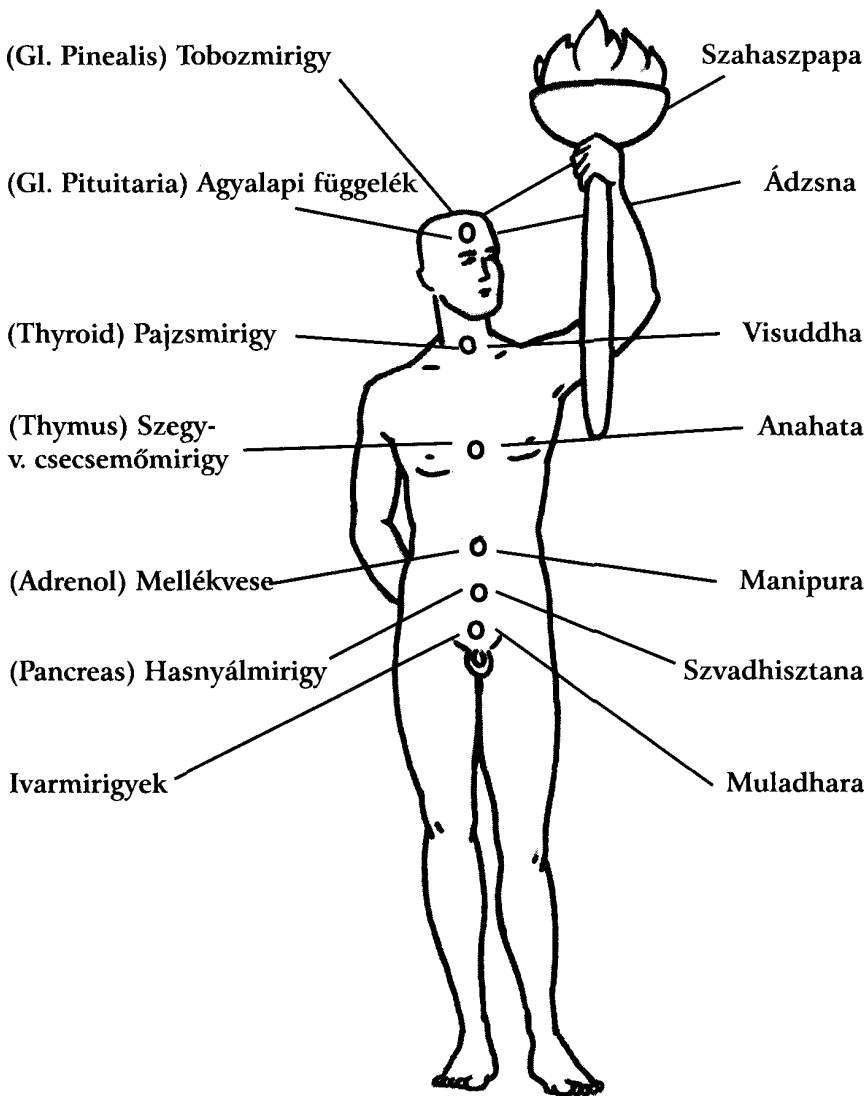
Ezek a pontok képezik az Ákasha-bűvárlat leghozzáférhetőbb területeit. Bejárásukhoz, de még megközelítő áttekintésükhöz is inkarnáció-sorozatok szükségesek. A múlt nagy adeptusai sok részletét felfedték a fenti témakörnek, de élő valósággá a tanításaik csak abban lehetnek, aki maga is rálép a gyakorlati törekvés ösvényére, s lánggra lobbantja magában a misztériumok tüzeit. Az egyiptomi legszentebb jóga gyakorlása lassan teljesen átalakítja a neofita öntudatát. A harmadik szem életre keltésének következtében rendszeresen fellépnek az extázishoz hasonló állapotok,

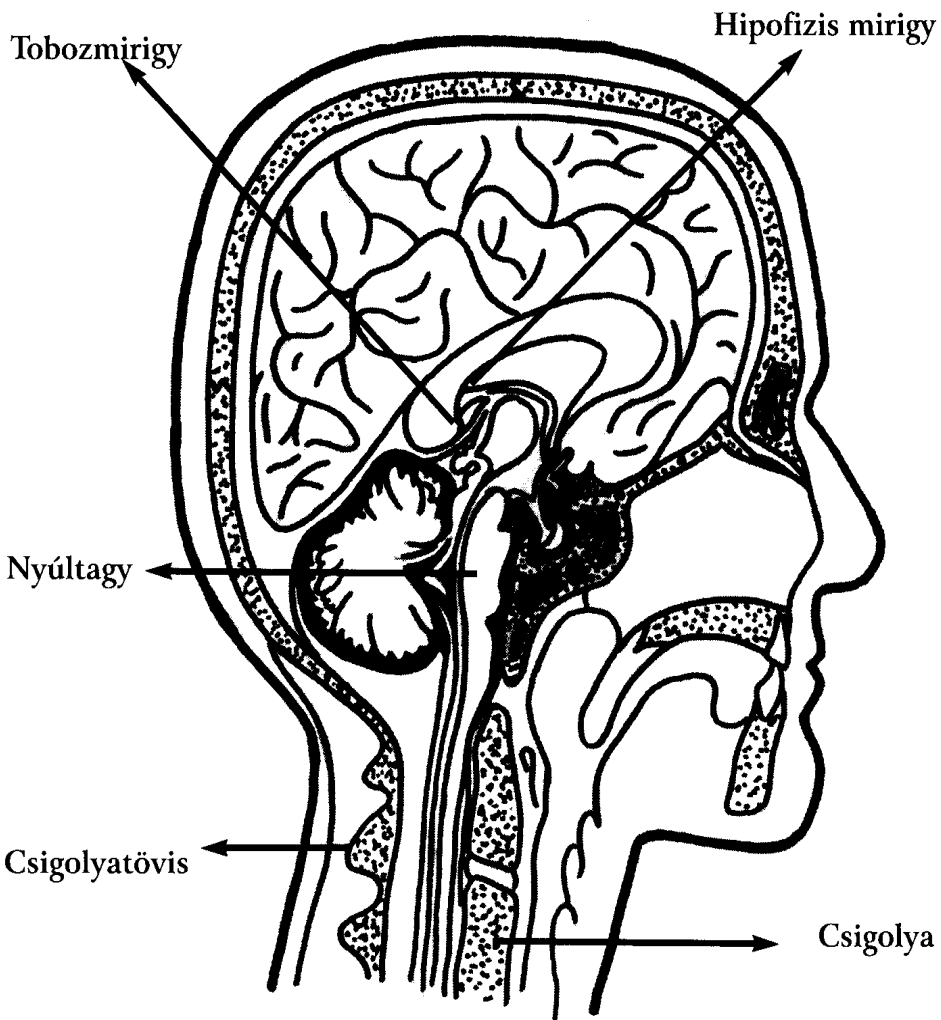

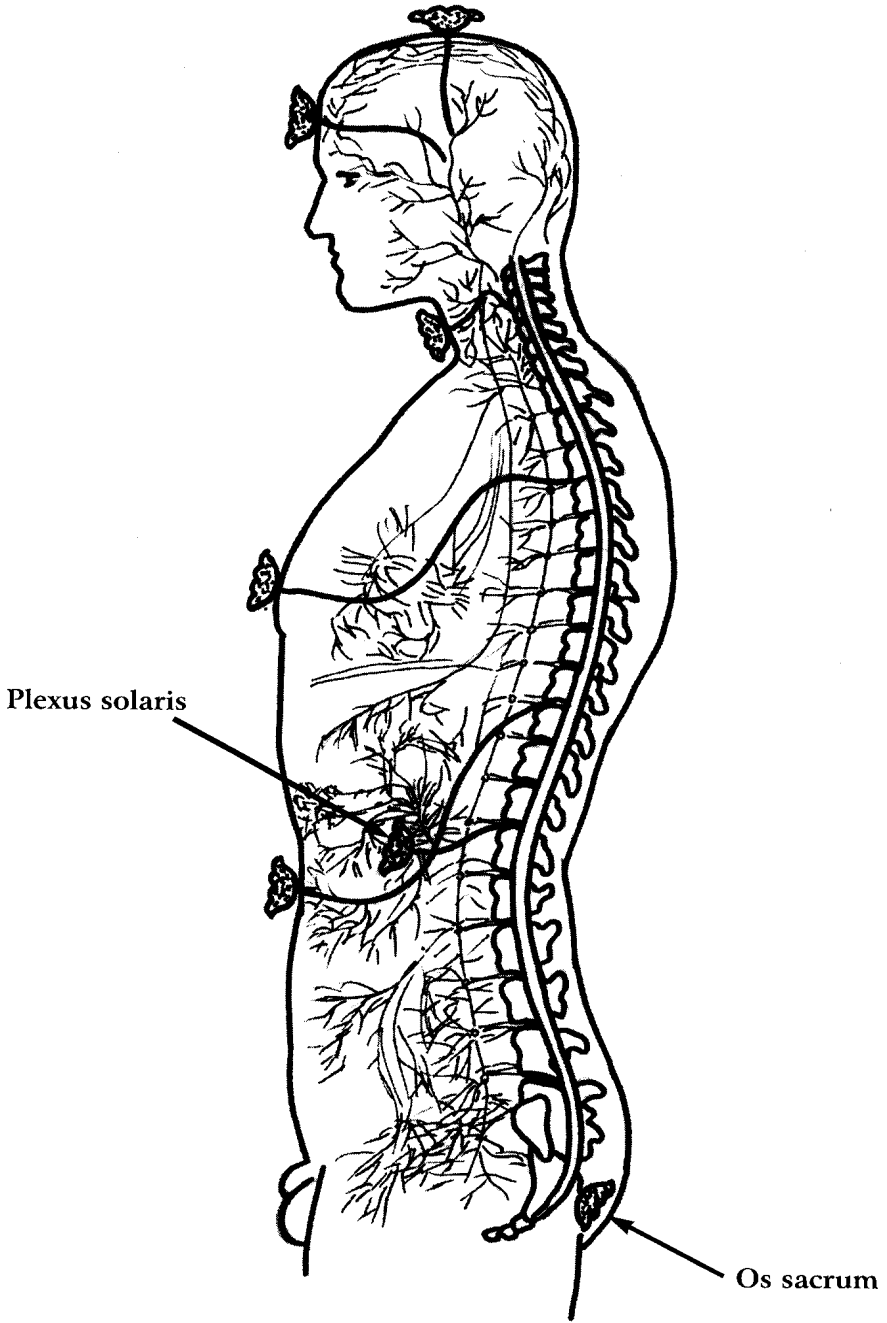
melyekben a tanítvány a dolgokat igazi lényegükben, eredetükre visszavezetve szemléli. A múlt és a jövő az örök jelenben folynak össze. A tárgyak és lények pusztta megjelenésükkel elmondják titkaikat. Végül pedig a kozmikus öntudat kifejlődése következtében üres agyrémként omlik össze a halálfélelem, mert a halandók világát a szellemvilágtól elválasztó fátyol lehullik az adeptus szeméről, s az univerzum vándora visszanyeri kozmikus állampolgárságát.

Endokrin mirigyek

Erőközpontok v. Csakrák:

A bölcsesség kapcsolótáblája

